

UABDIVULGA
REVISTA DE DIVULGACIÓ CIENTÍFICA

ACTIVITATS

TESIS

ENTREVISTES

AVENÇOS

A FONS

PSICOLOGIA

AVENÇOS

Nou qüestionari sobre les pressions socials cap a l'aparença per a adolescents

Investigadors de la UAB han analitzat un qüestionari sobre les pressions socials i culturals dels mitjans de comunicació cap a un ideal de bellesa, la interiorització d'aquests ideals en adolescents així com les preocupacions pel pes i els trastorns alimentaris. L'estudi aporta una nova versió del qüestionari que podrà ser utilitzada adolescents del estat espanyol.

[+]

AVENÇOS

Aprenentatge col·laboratiu per millorar la redacció acadèmica

Nous mètodes per a què els estudiants incorporin la veu del autor en els seus escrits acadèmics. L'aprenentatge col·laboratiu, la revisió mútua entre estudiants i professors i el feed-back entre iguals serveixen als estudiants per a millorar la seva escriptura acadèmica. A la vegada, aprenen a revisar els textos dels altres i els propis. Els estudiants han quedat molt satisfets amb l'experiència.

[+]

A FONS

Existeix un perfil psicològic dels esportistes de risc?

La Percaça de Sensacions és un tret de la personalitat relacionat amb la disposició a prendre part en activitats físiques i socials arriscades només pel plaer de fer-les. Un equip d'investigadors de la UAB ha fet una revisió de la literatura existent per descobrir si els qui practiquen esports amb diferent grau de risc difereixen també en aquest tret de la personalitat.

[+]

AVENÇOS

La interactivitat i la identificació en els productes de ficció

Segons un estudi d'investigadors de la UAB, la interactivitat en el consum de productes de ficció té conseqüències emocionals i cognitives: convida a la projecció del jo i incita a la autoconsciència, i aquest protagonisme de l'usuari estreita el seu vincle amb el missatge i els seus components.

[+]

02/2012 - Intervenció primerenca en psicosis, un indicati d'esperança

El pronòstic de la psicosis pot canviar en gran mesura en funció de si és tractada precoçment o no: les psicosis tractades tardanament presenten major resistència als fàrmacs i aparició d'anormalitats cerebrals més pronunciades. Per això, aquesta malaltia considerada fins fa poc de molt mal pronòstic, albira un indicati d'esperança: si es detecten els casos psicòtics i les primeres crisis ràpidament, l'evolució de la malaltia pot ser millor. Investigadors de la UAB han estudiat l'estat de la qüestió en la detecció i el tractament de la psicosis i presenten les justificacions per advocar per una detecció i intervenció primerenques de la malaltia.

Referències

"Rationale and state of the art in early detection and intervention in psychosis". Domínguez-Martínez, T., Blanqué, J.M., Codina, J., Montoro, M., Mauri, L., Barrantes-Vidal, N. (2011), *Salud Mental*, 34(4): 341-350.

Els trastorns de l'espectre psicòtic presenten un curs crònic i episòdic que provoca alteracions en totes les àrees de la vida i generen importants graus de discapacitat, pèrdua de funcions psicosocials, grans costos econòmics, una comorbiditat considerable i patiment tant per als pacients com per a les seves famílies. Tot i que els tractaments farmacològics i psicosocials han ajudat a alleujar els símptomes i millorar la qualitat de vida, en molt poques ocasions s'aconsegueix una recuperació satisfactòria a nivell psicològic i funcional.

Investigadors del Departament de Psicologia Clínica i de la Salut de la UAB han realitzat un estudi de l'estat de la qüestió del paradigma de detecció i intervenció primerenca en psicosis, els seus conceptes bàsics i justificació. L'estudi inclou també una revisió dels principals programes de detecció i intervenció primerenca en psicosis per proporcionar una visió general dels enfocaments psicoterapèutics actuals en psicosis incipient.

Durant els últims 15 anys, l'optimisme creixent sobre la possibilitat de millorar el pronòstic de la psicosis i alterar amb això el tradicional curs negatiu de la malaltia, ha produït una reforma substancial en la pràctica clínica i en el desenvolupament d'estratègies d'intervenció primerenca en molts països. D'aquesta manera, el desplaçament del focus d'atenció des de les fases estables o residuals de la psicosis cap als inicis de la mateixa està suposant una sèrie d'innovacions i avenços, tant en l'avaluació i diagnòstic, com en les modalitats terapèutiques, i en la consegüent reordenació dels serveis assistencials.

Els estudis epidemiològics més recents han mostrat que els pacients amb major durada de la psicosis sense tractar tenen pitjor resposta al tractament farmacològic, major severitat de símptomes i pitjor funcionament global. D'altra banda, els estudis de neuroimatge també indiquen que un període prolongat de malaltia no tractada produeix anormalitats estructurals cerebrals més pronunciades. És per això, que la detecció primerenca en psicosis té com a objectiu reduir la demora del tractament per millorar el pronòstic i reduir la severitat del trastorn.

La detecció primerenca i l'aplicació del tractament específic més eficaç per a cada fase inicial del trastorn són dos elements que diferencien la intervenció primerenca de les formes habituals d'assistència actuals. Cada vegada hi ha més grups a tot el món establint programes clínics i iniciatives d'investigació centrades en la psicosis primerenca. Cadascun d'aquests programes té característiques particulars i trets propis pel que fa a les modalitats de tractament o els instruments d'avaluació, però la majoria té una sèrie d'elements i objectius en comú: a) detectar de manera precoç nous casos, b) reduir el període de temps des que el pacient presenta una simptomatologia clarament psicòtica fins que rep un tractament adequat, i c) proporcionar un millor i continu tractament en el "període crític" dels primers anys de la malaltia.

En el context de la prevenció i intervenció primerenca, el treball amb la família pot ser crucial, ja que els familiars són els principals cuidadors informals i són una part fonamental per a la recuperació del pacient. La majoria d'intervencions familiars ofereixen psicoeducació i/o teràpia familiar que ajuden a desenvolupar estratègies d'adaptació i afrontament, disminuir l'estrès i la càrrega a llarg termini, així com millorar la comunicació i resolució de problemes.

Els programes d'intervenció en la psicosis primerenca estan habitualment formats per equips interdisciplinaris que proporcionen una àmplia sèrie de serveis integrats que solen incloure psicoeducació, maneig clínic de casos i intervencions grupals. Les intervencions específiques inclouen generalment farmacoteràpia, maneig d'estrès, prevenció de recaïdes, suport i rehabilitació social i laboral, així com teràpia cognitiva i familiar.

Donada la complexa etiologia i manifestació clínica de la psicosis, els tractaments per a persones amb psicosis incipient han de ser adaptats individualment a tots els pacients per igual.

El desafiament actual en l'aplicació d'intervencions a la psicosis primerenca consisteix en: 1) aconseguir adaptar les modalitats de tractament que ja han demostrat la seva eficàcia en les fases estables i residuals de la malaltia als inicis de la mateixa; 2) integrar i desenvolupar noves formes de teràpia que s'adaptin a les característiques específiques de cadascuna de les fases inicials de la psicosis (fase prodròmica o d'alt risc, inici de la psicosis o primer episodi de psicosis i "fase crítica" o postcrisi), i 3) adequar els tractaments de

manera individual en comptes d'aplicar de forma homogènia.

Tecelli Domínguez Martínez
Departament de Psicologia Clínica i de la Salut
Tecelli.Dominguez@uab.cat

 Obtenir en PDF

Si tens propostes: premsa.ciencia@uab.es

E-mail per rebre el nostre butlletí

Enviar